Mt mus 3802

1859

Uranienborg.

Digt af L. Mørberg.

sat i Musik

for een Syngestemme med Accompagnement af Pianoforte

og

min Fader tilegnet

af

Asger Hammerich

11 Mai

1859.

Uranienborg.

Adagio non troppo. — A. Hammerich.

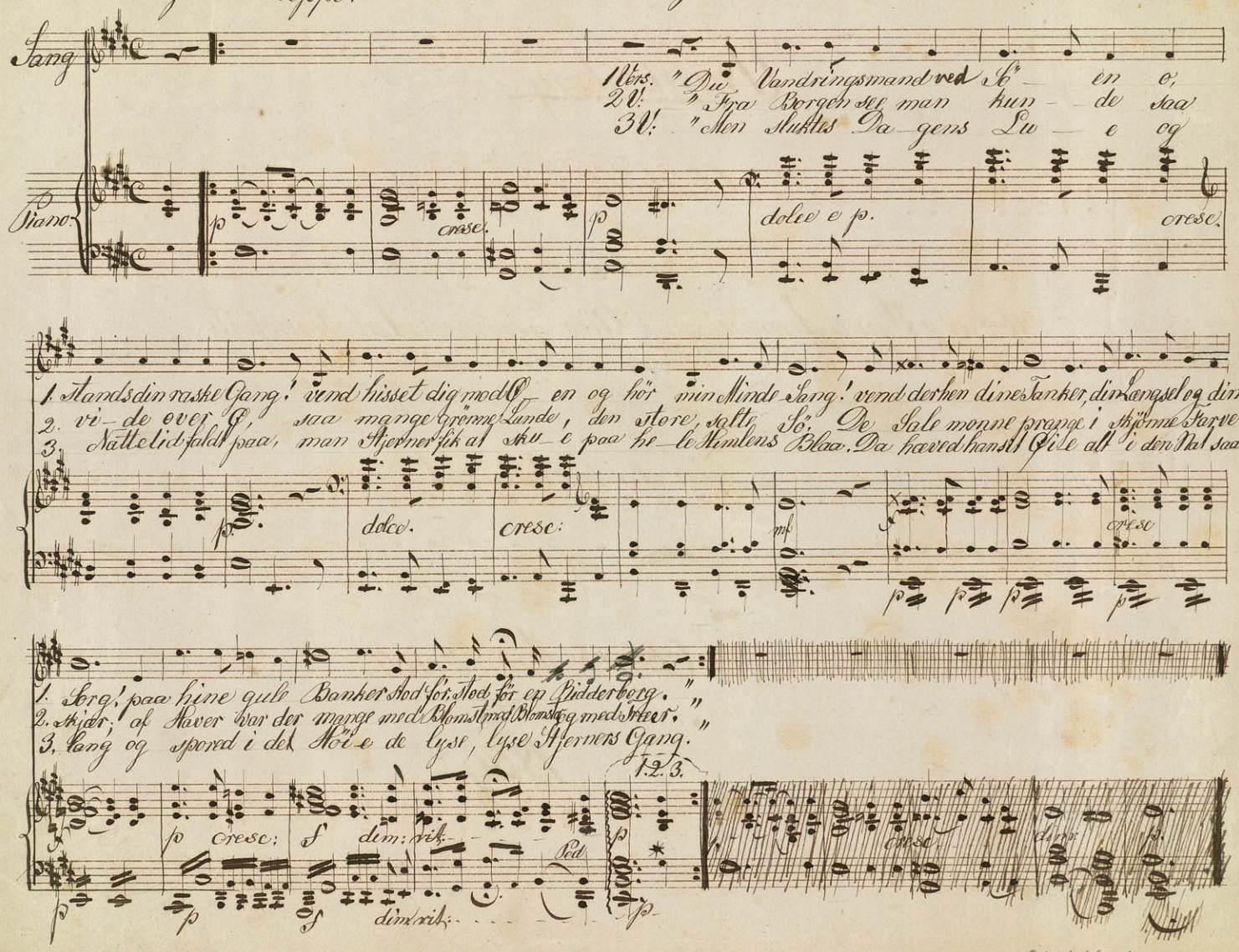

mm 9601.1600
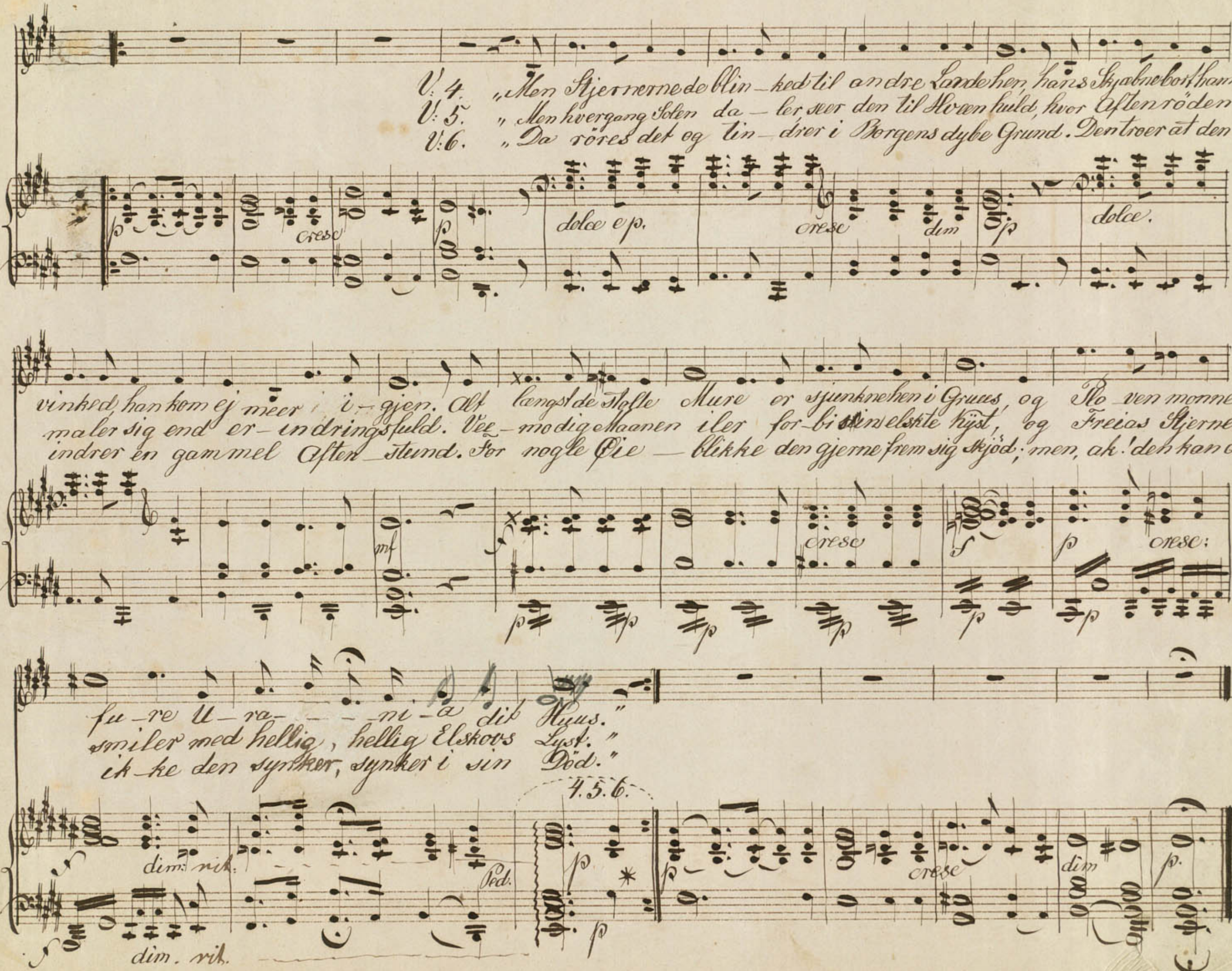
V. 4. „Men Stjernerne de blin-ked til andre Lande hen, hans Skjæbne bort ham
V. 5. „Men hvergang Solen da-ler, seer den til Hveen huld, hvor Aftenröden
V. 6. „Da röres det og tin-drer i Borgens dybe Grund. Den troer at den
vinked, han kom ej meer i-gjen. Alt længst de stolte Mure er sjunkne hen i Gruus, og Ro-ven monne
maler sig end er-indringsfuld. Vee-modig Maanen iler for-bi sin elskte Kyst, og Freias Stjerne
indrer en gammel Aften-stund. For nogle Øie-blikke den gjerne frem sig skjöd; men, ak! den kan det
fu-re U-ra-ni-a dit Huus."
smiler med hellig, hellig Elskovs Lyst."
ik-ke den synker, synker i sin Död."
p
cresc
dolce e p.
cresc
dim
dolce.
mf
cresc
p
cresc:
dim. rit.
Ped.
4. 5. 6.
p
cresc
dim
p.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS